

ת"פ 23982/09 - מדינת ישראל נגד נגדי

בית משפט השלום בבאר שבע

21 Mai 2015

ת"פ 23982/09 מדינת ישראל נ' (עוצר)

ת"פ 24001-09-14

דניאל בן טולילה, שופט

המאשימה
מדינת ישראל
עו"ז ב"כ עוז כרמייה כהן
נגדי

הנאשם
עו"ז ב"כ עוז איד אלעטאנוה
נ א

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבודות כתוב אישום מתווך בעירות של דרישת באיזומים של רכוש, תקיפת סתם - בת זוג (2 עבירות), תקיפת סתם - קטין אחראי, איזומים וכן נהיגת רכב מנועי ללא רישיון.

על פי האמור בכתב האישום המתווך, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוונת נשואים ולהם ילדים משותפים. ביום 23.8.14 בשעה 23:00 ביקש הנאשם מהמתלוונת כסף לקנות סיגריות והאחרונה ענתה שאין לה. בעבר מספר שעות בעת שנייה המתלוונת פנה הנאשם אליה ו אמר לה: "את יש לך כסף ואת אומרת לי שאין לך כסף", או אז, תקף אותה בכר שהניהם ידו השמאלית על צווארה לחץ ואימץ כי הוא יهرוג אותה. עוד אימץ כי אם היא לא תביא לו עד שעות הבוקר יפגע בה. עוד דרש שתמסור לו את הטלפון הנייד שלה וכן את תעודת הזהות שלה. בשעה 6:15 אמר לה ללקת לחנות להביא לו סיגריות. המתלוונת ביצעה את מבוקשו וכאשר הייתה בחנות הזמין משתרחה. כמו כן, הנאשם עלה על רכבת חרף הנסיבות שלא עשה כן הואר ואין ברשותו רישיון נהיגה, ונסע. עפ"י המתואר בסעיף 9 לעבודות כתוב האישום לאחר שהנאשם הבחן בבנו בן השבוע מביט עבר שוטרים שהגיעו לביתם של השכנים תקף אותו בכר שטר לוי ור' אמר לו "למה אתה מסתכל על שוטרים".

כתב האישום מוסיף ומતאר כי ביום 29.06.14 בשוק העירוני בבאר שבע אימץ על הנאשם על המתלוונת בכר שאמר לה: "את לוקחת את הכסף של הבית שלך ואת הכנסת אותו לכלא 3 פעמים. אני לא אכנס כלל אף רביעית. אני אהרוג אותך לפני זה". עוד מצוין כי בעת ביקורם של הנאשם והמתלוונת בקשר בתם התינוקת שנפטרה לפני כשנתיים אימץ הנאשם על המתלוונת בכר שאמר לה: "הבית הזה נתנפטרה כשהייתי בכלל ואת בבית המשפט אמר שאת לא רצח שאחזר לבית, אני אהרוג אותך ונקבר אותך לצדה" וזאת בכונה להפחידה. בהמשךם של דברים, הנאשם תקף את

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

המתלוננת בכר שachat בידיה, משך אותה לרכבה ודחף אותה. המתלוננת אמרה לנאש שתהעשה כל שירצה בלבד שיקח אותה לביתם ובתגובה זה ענה לה שתשתמש בכיסף של בתם הנכה לתשלום חשבונות וכי במידה ויבקש ממנה כסף, תיתן לו. המתלוננת הסכימה והשניים חזרו לביתם.

ביום 24.02.15 הודיעו הצדדים לבית המשפט כי הגיעו להסדר טיעון ולפיו כתוב האישום יתוקן. הנאשם יודה וירשע בעובדות כתוב האישום המתווך ובטרם ישמעו הטיעונים לעונש, ישלח הנאשם לקבלת תסקיר. עוד סוכם כי במידה והتسκיר יהיה חיובי במהותו: "אשר מלמד בין היתר, על נטילת אחירות, הפנמת הפסול במעשיו,, רצון לנתק את מערכת היחסים באופן סופי, רצון לרכוש כלים ורמת מסוכנות שאינה גבוהה יותר על הנאשם 20 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלויה הכוללת הפעלת מאסר מותנה בין 12 חודשים...". במידה והتسκיר לא יהיה חיובי במהותו הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם.

בהתאם לאמור, נדחו הטיעונים לעונש לצורך קבלת תסקיר. תסקיר שכזה הוגש לבית המשפט ביום 15.03.15. בדיון שנערך ביום 26.04.15 טענה באת כוח המאשימה כי לאור האמור בתסקיר, הרי שאין לומר שעסқין בתסקיר חיובי ומ声称 המאשימה רואה עצמה חופשית בטיעוניה. בצד האמור לעיל, נטען כי לפנים משורת הדין השאלה האם מדובר בתסקיר חיובי או שלילי אם לאו (וכנוגרת מכך האם לדבוק בהסדר) תובא לפתחו של בית המשפט. בהמשך לאמור לעיל, הגישה באת כוח המאשימה את טיעוניה בכתב בהם עתרה למתחם הנע בין 30 ל-42 חודשים מאסר בפועל תוך הפעלת המאסר מותנה במצטבר.

ב"כ הנאשם מצדיו סבור כי אין לומר שעסָקִין בתסקיר שלילי במהותו ו声称 יש לדבוק במסגרת העונשית כפי שהוזגה בבית משפט. לדבריו, בנסיבות רבות ניתן לדבר על תסקיר חיובי, בכלל זאת לקיחת האחירות, הבעת אמפתיה כלפי המתלוננת ורצון לעבור הליך טיפול. המדבר במני שגורות מבחן סבור ששילובו במסגרת טיפולית יכולה לשיער לו. הנאשם נמצא מתאים ל"בית געם" בשלב המעצר אולם בסופם של דברים לא שוחרר. משפחתו של הנאשם התגייםה לשיער לו ובគונתו להינsha מחדש. בנוסף העיד גם אחיו הגדל של הנאשם שציין כי בគונתו לנתן להתגורר בبيתו ברהט, לעזר לו להתחנן ולקים את עצמו באופן תקין. אך גם הנאשם בדבריו לעונש ציין כי מודה בטעות שעשה וכי לדבריו כיום מבין שלא יוכל להשלים עם המתלוננת. הנאשם הוסיף וציין כי נמצא במעורבבקבוצה למניעת אלימות. זה היה מעוניין גם במאстроו الآخر לעבור הליך טיפול אולם בשל יתרת מאסר קצרה לא יכול היה לעשות כן. עוד פירט ביחס לבעיה הרפואית ממנו הוא סובל.

דין והכרעה

ברום בית משפט ידרש לניטומי השונים הנוגעים לגזירת עונשו של הנאשם הרי שאלה מקידמית יש להכריע האם יש לכבד את ההסדר המקורי כפי שהוזג ע"י הצדדים ובגדרו יהיה על הנאשם לרצות 20 חודשים מאסר בפועל (לצד ענישה נלויה) או האם נכון הדבר בתסקיר יש לראות את הצדדים ככאלה החופשיים בטיעוניהם לעונש. בחלוקת שבין הצדדים, מצאתי לקבע כי עונשו של הנאשם יגזר בהתאם למתווה הראשוני שהוזג ע"י הצדדים הינו עונש סגור לעונש.

כאמור ההחלטה ביחס לאופן גזירת עונשו של הנאשם נתונה הייתה עפ"י טיעוני הצדדים לאמור בתסaurus. לא אחד כי האמור בתסaurus אינו עונה על מלאה הדרישות שהותו ע"י המאשימה עובר להציג ההסדר, דרישות שהתקיימן ניתן היה להגדיר את התסaurus כחובב. הדברים אמורים בעיקר ביחס לקביעה בדבר רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה בעtid וכן גם ביחס להשלכת האחריות לכישלון מערכת היחסים והתנהלותו על המתלוונת.

לצד האמור לעיל, ובצדק נטען ע"י ב"כ הנאשם כי אין לומר שהTES שולי לא כל נקודות זכות שתפעלה לטובתו של הנאשם. בהקשר לכך, מן התסaurus עולה שה הנאשם מביע חריטה ביחס להתנהגות האלים חש אהבה כלפי המתלוונת והביע רצון להשתלב במסגרת טיפולית לגברים שביצעו אלימות בבית זוגם במסגרת שב"ס. יzion כי הנאשם הביע את רצונו לשילוב במסגרת טיפולית אינטנסיבית כבר בשלב המעצר ואף עבר את כל ההליכים להיקלט ב"ב בית נועם" אולם לאחר שניתנה החלטת שחררו בבית משפט שלום זה נוצר עד תום ההליכים במסגרת ערד שהוגש לבית המשפט המחוון.

הדרישה בדבר קיומה של רמת סיכון נמוכה הינה בבחינת "רתימתה של העגלה לפני הסוסים" ואני יכולה להתמשח בטרם יעבור הנאשם הליך טיפול, (בין אם במסגרת הכלא ובין אם במסגרת הקהילה). גם שירות המבחן סבור כי זהה הפתרון בעניינו של הנאשם וביחס לכך, לא נטען כי איינו בר שיקום. בהתאם, סופו של התסaurus, המלצה השירות מבחן הינה כי בית המשפט יורה לשלב את הנאשם במסגרת שב"ס.

אשר לתנאי שעוניינו : "**רצון לנתק את מערכת היחסים**", הרי שאין מדובר בדרישה אובייקטיבית הנינתנת למדידה ולאבחנה דיקטומית. הנאשם הביע את אהבותו כלפי המתלוונת, יחד עם זאת, גם לפני שירות מבחן ציין כי מצוי בكونפליקט רגשי סביר המשך מערכת היחסים. יתרה מכך, בפני בית המשפט, הלה ציין כי הבין שעליהם לפנות לכיוון גירושין, דבר שמנוגבה גם בנסיבותם של בני משפחתו שמצאו לו בת זוג אחרת ומקום להתגורר בראט.

אך לא רק בשל כך בית המשפט סבור שיש מקום לאמץ את ההסדר המקורי. בית המשפט מצא לאמץ את העונש הסגור תוך מתן משקל נכבד לכך שהעונש הסגור יש בו לתת ביטוי לכל שיקולי הענישה לרבות שיקולי גמול והרתעה ולרבבות אותם נתונים שפועלים לחובתו של הנאשם. לשון אחר, גם אם בית המשפט היה גוזר את עונשו ללא מסגרת עונשית, עונשו של הנאשם לא היה גבוה באופן ניכר מהעונש המוסכם. הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שדרכו של מוטב זה ליתן ביטוי להודאת נאשם גם בדרך של חיפוי חלקו של המאסר המותנה המופעל לעונש שנגזר על הנאשם בגין התקיק שהביא להפעלת המאסר המותנה.

כשאלו הם פניהם הרי שיש מקום גם לתת משקל לאינטראס הציפייה של הנאשם שעה שהודה תחת מסגרת עונשית מוסכמת וכאשר אוטם פרמטרים שבಗינם מבקשת המאשימה לחרוג מאותה מסגרת עונשית אינם חד משמעותיים ובחילוקם אינם תלויים בו. (וראה התייחסות בית משפט לשאלת שילובו במסגרת טיפולית).

לאור האמור לעיל, הרי שבית המשפט מוצא לנכון לאמץ את ההסדר המקורי. בהקשר לכך, בית משפט נותן דעתו היחיד לחומרת מעשיו אשר יש בהם רכיב של פרטנליزم, השפה וכוללים גם איזומים קשים (אשר לאור עבורי הפלילי של

הנאשם הוכח שהוא יכול למשם). בעניין אחרון זה, מדובר בנאשם שלחובתו עבר פוליל מכבד הכלול 5 הרשעות קודמות בגין ריצה תקופות מסוכנות. ביתר שאת יש ליתן הדעת לכך שלושת הרשעות האחרונות הינן בגין תקיפות אותה בת זוג משנת 2010, 2011, 2012, כאשר בגין כל אחת מהן ריצה תקופות מסוכנות.

גם כך כאמור, מצאתי כאמור לאמץ את ההסדר וזאת מהニומיים הבאים: ראשית, מדובר למי שהודה וחסר זמן שיפוטי יקר יש בהודאה זו כדי ליתר את העדת המתלוונת וכן את העדת לידי הקטינים, על כל המשתמע מכך. הלה מביע צער מביע צער על מעשיו גם בפני שירות המבחן, מעוניין לעבור הלין טיפול ואף החל בהכנה להילך שכזה כפי דבריו בטיעונים לעונש. כתוב האישום תוקן

והאלימות אותה הפעיל הנאשם כלפי המתלוונת אינה במדרג הגבוה של עבירות מסווג זה.

לנאשם נסיבות חיים שאין פשוטות בכלל זאת טרגדיה משותפת לו ולמתלוונת הכללת פטירת בנו התינוק והצורך בטיפול בבתם הבכורה הסובלת מנוכות ממשמעותית. הנאשם סובל מנוכות ומביעה רפואית המחייבת אותו כל 4 שניות להיזיק להחלפת קטטר. במצב דברים זה, שהוא במעט ובמاسر קשים אף יותר מאשר על דרך הכלל. לכל אלה, יש כאמור להוסיף את הנזון העיקרי ולפיו הנאשם ירצה תקופת מסור ממשמעותית אשר בגדרה אף יכול להשתלב בהיליך טיפול בכלל.

מכל המקובל לעיל, הנהני לגביו על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשים מסור בפועל שימנו מיום מעצרו 2.9.14

ב. הנהני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 12 חודשים מת.פ. 5884-05-12 כך ש 6 חודשים מהם יופעלו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל ו-6 חודשים בחופף. סה"כ יהיה על הנאשם לרצות 20 חודשים מסור בפועל שימנו מיום מעצרו.

ג. 6 חודשים מסור על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות אלימות מסווג עוון.

ד. 12 חודשים מסור על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות אלימות מסווג פשע.

ה. 5 חודשים פסילה בפועל מלאחזיק או להוציא רישיון נהיגה. פסילה זו תחול מיום שחררו.

ו. 3,000 ל"נ פיצוי למתלוונת, עת/1, עפ"י פרטיה בכתב האישום. הפיצוי ישולם ב-3 תשלוםים שווים ורכופים החל מיום 16.02.01.

לאור האמור בתסקיר, הנהני מורה לשב"ס לבחון את שיילובו של הנאשם בהקדם במסגרת טיפולית בכלל, מסגרת שתותאמת לצרכיו וזאת בהתאם לנוהלים.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ג' סיון תשע"ה, 21/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

ניתנה והודעה היום ג' סיון תשע"ה, 21/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט